

TALÁLT VERS

Arthur Rimbaud

(1854 – 1891)

TÖRTÉNELMI ESTE

Bármelyik estén, például, megeshet az együgyű kirándulóval, mikor visszahúzódik gazdasági borzalmainktól, hogy egy mester keze átlelkesíti a mező cimbalmát; a tó mélyén kártyáznak, királynék és kegyencnők szellemidéző tükrében; megjelennek szent asszonyok, fátylak, s a harmónia fiai, s mesés futamok az alkonyatban. Megremeg a vadászatok és falkák elhaladtakor. A színjáték csepe-reg a pázsit-színpadon. És a szegények s gyengék zavara e balga síkokon!

Rabszolga-látomás szerint Németország a holdak felé emelkedik; a tatár puszták megvilágosodnak; ősi lázadások kavarnak a Mennyei Birodalom közepén; a szirtlépcsőkön és szikla-karos-székeken kis halvány, lapos világ épül, Afrika és a Vadnyugat. Aztán jól ismert tengerek és éjszakák tánca, értéktelen vegyületek, képtelen dallamok.

Ugyanaz a polgári varázslat mindenütt, ahol a poggyász letesz bennünket! A legelemibb fizikus is érzi, hogy nem lehet tovább hódolni e személyes atmoszférának, anyagi lelkifurdalások ködének, mit megismerni is szomorúság.

Nem! Pillanata gőzkitörésnek, elmozduló tengereknek, földmélyi tűzvészeknek, elragadott bolygóknak, nyomukban tömeges pusztulás, a Bibliában és a Nornák által alig-kajánul megállapított bizonyosságok, amiket komolyan szem előtt kell tartani. – Ám ez nem lesz mesés következmény!

WEÖRES SÁNDOR fordítása